

СТАРМАЛИ

Л И С Т   З А   В Ѕ И Љ А Њ Е   Ш А Л Е.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10, — 5, — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се пишу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcelangasse 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Један глас.

Поводом избора приседника сирот. стола у Новом Саду.

Ми би били срећан народ,
Благосиљ'о бог би нас —
Цветали би у свачему
— Ал' нам фали један глас.

Свладали би супостате,
Сатрли би гујску слас' —
У борби би свуд успели
— Ал' нам фали један глас.

Кад би били на окупу
Сопран, тенор, алт и бас,
Хармонија била б' дивна
— Ал' нам фали један глас.

Земља би нам плодна била
Родио би богат клас,
На народној нашој њиви —
— Ал' нам фали један глас.

Од праведног нашег гњева,
Дрх'о б' многи дрвен пас —
Ми имамо све што треба
— Ал' нам фали један глас.

При свим јавним пословима
Што нам роду носе спас —
Ми смо људи, нисмо деца
— Ал' нам фали један глас.

Глас што фали није споља
Треб'о б' да јест посред нас —
„Глас савести“ некој браћи
— То је тај што фали глас.

Мумаказем.

Шетња по Новом Саду.

CXXXIX.

„Слатко ли ти је ветрић бити у тој шареној равној Бачкој! Подунеш само — стотину меких ћилимова се заталаса и т. д.“

Тако је пре двадесет година започео Абердар, садањи посланик српски у Риму, једну своју новелу, приповетку, шта ли је било, у новосадском листу „Даници.“ Абердару је дакле још онда „слатко“ било да буде „ветрић“ и да заталаса „меке ћилимове“. Он и сада гази и заталасава меке ћилимове у министарским и конзулским салонима, он је дакле и сада ветрић, те пири по свету.

Па како сада наступа пролетње ветровито време, то ће без сумње бити по сезони, ако се упустимо мало у научно разматрање ветрова и ветропировања, који дувају — док се не надувају — по овоме беломе (а ако га посувратиш на налице онда) црном, свету. Као што нас уверавају географије и ритска трска у новосадској променаци ветрови се по својој неједнаком правцу разликују у северне и јужне ветрове, па онда у источне и западне. Опште је познато, да су најхладнији и најопаснији ветрови са севера. Бар овде код нас у Мађарској јако се плаше доктори (и министри) кадгод отуд од севера какав грозњи ветар подухне, јер се боје каквих запалења или да им кућу не свали или не однесе. Особито је опасно за високе куће (не мислим на саборе, ма да се и њима титулира: „Висока кућо!“) Од њих може понајпре да буде дармара. Ту може лако кров да страда (но „чист аз од кровни сеја!“). Ни јужни ветрови нису увек млади гости, јер и они кадгод тако гадно духну, да не само што „заталасају“ ћилимове, него кадгод и извукну ћилим испод министарских ногу; те људи лако падну на нос. Источни ветрови доносе нам често свакојаке кузне

болести, као кугу и колеру, и доселе нам са истока какав год азијатски народ, као што има примера у историји. Западни ветрови докотурају нам најновију париску моду и ми се ње радо држимо, али сад како је Француска с Паризем зједно постала република и од како онде петролејци свој еснап у већем квантуму експортирају — може нам париска мода и опасна да буде.

За то се ваља чувати од свакојаквих ветрова, па ма од куд они долазили и ма се како они у Белингеровој географији и Абердаровим новелама звали. Је ли „слатко“ ветрић бити или није, то не знам, њему можда је и слатко, али нама може да буде горко, као што се из наведених примера и из протокола биланције вршачке заступанке општине уверити можемо.

Ветар је иначе врло ђудљива ствар и тера врло многе различите занате. Ветар је вешт адвокат, јер скида човеку и opakлију с леђа; ветар је лопов, јер се увлачи у собу и кроз кључаницу, а ако је отворен прозор сво га унутра! Ветар је учтив, јер нам скида шешир с главе; ветар је и чудотворац, јер прелази преко Дунава без ђуприје; ветар је и разноситељ листова, јер кад подува разноси и гони лист са дрва на све стране; ветар је и берберин јервими све брије! Ветар је и парна машина, јер тера на мору лађе; ветар је и музикант, јер кадгод по целу ноћ свира; ветар је и Пиротанац, јер оће да пири (бар да оће једанпут отпирити — т. ј. ветар — да нам више не руши кућу, да нас не брије, да не прелази тако радо преко Дунава, да не гони листове и да нам већ више не свира!) **Аб.**

У Ш Т И П Ц И.

× Ових дана смо поред осталих чуда дочекали и то девето чудо, да новосадски Мађари гласају против владе (т. ј. против Владе Стратимировића.)

× А изглед је, да ћемо доживети и десето чудо, да ће Мађари помирити Србе и Хрвате.

§. У Загребу се склопило друштво за измирење између Срба и Хрвата. Дај бже да успех овога друштва не пође — рачки.

⊙ Неки чланови новосадске репрезентације у Новом Саду, који ономад не дођоше на избор приседника, те тако Срби са једним гласом пропадоше питају шта значе она четар оцила не српском грбу. (Неки сумњају да значи, да ћемо на тај начин добити — оцило!)

* Бонту кад је чуо да је г. Кујунџић отишао у Рим за посланика, рећиће у себи: Ништа за то, „наћи ће се злату кујунџија!“

Д Нашим епископима овде у Угарској забрањује се читати београдске, шабачке и нишке новине, да се не би и они угледали на неке рђаве примере.

□ Срби у ономадашњој репрезентацији нису могли да певају у хору, јер им је фалио један глас.

* Она два члана, што су дошла у 11 сахата у скупштину репрезентације, кад се бирао приседник, др-

ПОДЛИСТАК.

Успомене из милитарске крајине.

Покупио их Арон.

(Продужење.)

8.

И ово се десило под Мајном у брукшанцу.

Један Шајкаш украде петла од пиљарице, метне га под жапунце, па хајд у касарну. Пиљарица брзо се осети, да јој петла нема, те управо Мајни и потужи му се.

„Можеш ли познати, који је то момак?“

„Незнам господине, али сад је скоро петлао донешен, мора још бити жив у касарни.“

„Добро, сад ћемо видети,“ рече Мајна и заповест изда, да сви се Sack und Pack штелују у авлији.

Кад су се момци ставили у ред, Мајна с пиљарицом и инспекцијашем прегледа све собе, кревете, пећи, банак, једном речи све зачкољице, где је петлао могао сакривен бити. Поред највећег труда не нађоше ништа.

Е сад пође пред глиду да и момке прегледи.

Прегледајући све редом, дође и до добушара и ту се мало задржи, карајући га због нечисти каиша. Добушар пак непрестано је са добушом нешто ушпртљиво, те га час овде час онде куцкаше прстом.

На што си ми узео ваздан дупати главу добушом твојим? рече му Мајна.

Молим господине, морам га удесити одмах, чим изађем на поље, јер после га не може никако дотерати беше Лалин одговор.

Прегледавши све момке и ништа ненашавши, расрди се Мајна и с највећом срдњом отера пиљарицу.

Ова сирота на врат на нос побеже, само да не достане већег зла.

Мајна тада распусти момке и оде у своју канцеларију.

„Е браћо,“ рече добушар кад су ушли у касарну, „позивам вас на живински паприкаш вечерас!“

И наш добушар отвори добуш и извади из њега велику петлину.

„За то си ти добуш удешавао, рече му један друг.“

„За то да, јер како се петлао поче миголити а ја по добушу. Он сиром мисли, да је грмљавина, те се од стра счучуњи па ћуткац.“

И тако наши Шајкаши ово вече лепо вечераше, те оду после код Кантенера Вуршта и протераше ону ноћ онако по Шајкашки.

9.

Обрлаћман Мита Бањац беше врло велики комедијаш.

Дође му трговац један из места, где је Бањац

жала су се оне библијске изреке: „И ко у једна-
ести час дође, добро је дошао“ (Само не онда, кад
је скупштина у 9 с. заказана).

△ Новосадска пијаца најчистија је у пролеће
(јер онда највише ветрови дувају).

▲ Абердар није дуго могао од жалости да се
растави од својих другова у Београду, ал' најпослед-
је стегао срце (мидером) и — отишао.

= Кад увода значи шпацион, шта значе онда
уводни чланци „Шестер Лојдови“?

□ „Турски народ“ вели за оних 10 посланика,
што су ишли министру Тиси у интересу српске на-
родне автономije, да су то „беле врране у влади-
ним клубовима“. А зар су они други црне врране?

* Срби у Угарској су издани и повеза-
ни. (Немојте се плашити, овде је реч о ваљаној
књизи Емила Пикота, „Срби у Угарској“, она је из-
дана у српском преводу, и књиговезац је свој
посао свршио).

Аб.

Само нек смо живиздрави!

Ономад би у Новом Саду Мађар изабран за
приседника сирот. стола на до сада српско место,
а имао је један једини глас већине.

Осам бирача не дођоше на избор.

А зашто не дођоше?

То није тешко погодити. Наш је свет већ запла-

штациониран био и замоли га, нека изда заповест, да
га људи више не зову тим погрдним именом као до сад.

Бањац се учини невешт и запита га, какво су
му то смешно име дали.

„Па ето господине, несмем да се покажем на со-
каку, одмах ме срамоте. Шта више и деца ме већ тим
именом зову.“

„Па какво је то име, ја га до сад још чуо ни-
сам.“ Запита Бањац „Срамота ме рећи господине, ето
вичу ме с опроштењем — троћкало — па несмем од
срамоте на сокак да изађем.“

„Е добро,“ рече Бањац, „ја ћу то већ забранити.“

У недељу после службе скупи се силан народ
на заповест. У том селу бијаше и Шваба насељеника
(Сад су већ скоро цело село преотели.) После издате
заповести рече Бањац народу:

„Људи! овај господар овде тужи ми се, да га по-
грдним именом зовете и ја вам то од сад забрањујем.
Сваки који га неназове правим именом, биће од сад
од мене строго кажњен. Хеј ти Vetter, оди овамо,“
позове Бањац једнога Швабу, „кажи тима људима
како се зове овај господар, нека знаду како га одсад
звати ваља.“

„Па но, но hasst „дроћгало“ anders vas inetr“
беше Швабин одговор.

Грохотан смеј од свију тако, да се не могаше

шен са тим свакојаким изборима, па тако се и наши
новосадски бирачи без сумње побојаше, да неће иду-
ћи на избор морати газити кроз Мутњачу, да
их неће солгабировизатварати, да неће мо-
рати три ноћи спавати на киши под вед-
рим небом, а уз то још дангубити и гла-
довати, да их неће после тога постићи каква вла-
стничка освета сваком датом прили-
ком, да неће губити хлебац и т. д., као што
то већ бива код разних избора.

С тога им не треба замерити, у толико мање, што
је то био избор приседника сиротињског
стола, а ми нећемо да Србин председава при
сиротињском столу, него ми му желимо да
при богаташком столу председава и заседава.

Аб.

Мала је разлика

Официр: Молим вас милостива госпођо, да ли сте ви
старији од госпођице сестре?

Госпођа: Јесте господине, ја сам старија; али је врло
мала разлика, само неколико месеци.

Послао

Бранивој.

Није истина

Мати: Буди добра чедо моје; ако не будеш добра, не
ће те отац више никада пољубити!

Ћерка: О мајко то није истина; ти увек говориш, ка-
ко је куvariца неваљала; па ипак ју је отац јуче пољубио!

Послао

Бранивој

утишати, те Бањац мораде у смеју и подвикавању да
распусти народ.

И тако остаде наш троћкало као у новом поп-
рављеном издању одселе „дроћгало.“

10.

Дође једном капетану од Петроварадинске реги-
ментс-команде ова заповест:

Die alten Waffen sollen in Kisten verpackt also-
gleich an das Regiments Zeug-haus eingesendet werden.

„Еј тужан“ рече капетан, који баш није најбоље
правопис немачког језика знао, шта ћу сад да радим?
А где би ја спаково попу у сандук! Сиромах старац.

Али није вајде, пошље плајаша по старога попу
и рече му:

„Опростите оче али видите ову заповест.“

Ди алтен пфафен и т. д., морам вас у сандук
паковати и послати.

„Али за Бога господине, та ја нисам ништа скри-
вио, па на последку, дајте ми пратњу, па ћу и сам
ићи у Митровицу, али где би ви мене спаковали у
сандук, ко је то још чуо?“

„Драги попо!“ рече капетан, врло ми је жао,
али знате како је код нас војника. Ми само то знамо:
„befohlen, befolgt.“

„Е кад није друкчије,“ рече стари попа, а Ви

Из старих времена.

Некад било сад се приповеда.
IV.

У Чуругу био некад командантом компаније неки капетан Реданца, који је с тога знаменит био, што није имао жене ни деце него је био самац, а држао је коње, те је имао кочијаша и форишицу. Форишица Мија био му је уједно и кувар по коме није био ни мало пуждан „кохбух“ јеромонаха Јеротије, јер је он сваки дан једно исто кувати имао, а то је овако било: Капетан Реданца даде свако јутро форишици новце за три фунте меса, те је овај кувао у гвоздењаку наприказ за њих троје. Једне зимске ноћи договори се форишица са кочијашем Цветком и са још неком браћом, те украду нечију краву и поделе је. На капетанове слуге дошло је два кравља черега, те ови справе ове на таван па су онда кад капетан даде новце за три фунте меса, верне слуге увек куповале за те новце себи ракије и вина, а меса су секли од она два крадена черега, што су била на тавану. Капетан је приметио, да од неко доба веће порције добива и мило му је било, па је мислио да то касанин њему као капетану више даје. Међутим се овај, чија је крва украдена, тужио капетану али бадава лопове не могаху наћи. Једанпут оде капетан случајно на таван и наиђе на начете черега, па ће онда дозвати форишицу:

— Море Мијо, ко је у овој кући касанин?

— Какав касанин?

— Јеси чуо, обешечае, носи оно с тавана да не дозна баталијон, јер ће бити баталије и од мене и од тебе.

V.

Исти капетан Реданца отиде у Н. Сад са верним својим слугама — кад се врате из Н. Сада у Госпођиначком хатару капетан ожедни — нуз дрвм на неколико хвата пасо чобан овце — капетан рече Мији форишици — Мијо! иди ми донеси од тог чобана во-

ми у сандуку оставите бар коју рупу, да дишем да се не угушим.“

„То није против заповести, то могу, обећа му капетан.

И тако спаковаше старога попу и дадоше му у руке „Einbegleitungsschreiben“.

Кад у цајгхаузу отворише сандук те попа поче се дизати као овај буди бог с нами из кутије, сви се уплашише и одскочише.

Попа изађе на поље и даде писмо мајору, који се баш ту десио беше.

Мајор прочита писмо, све је чунао себи косу од љутине, и најзад обрати се попи.

„Господине оче! опростите, ово је неспоразум. У оној заповести не пише: Pfaffen већ Waffen, писар није правилно написао а Ваш капетан бузван рђаво је прочитао. Али, ја ћу га научити памети!“

И би сирома капетан касиран био да му није стари попа и опростио да се није за њега заузео био.

де — Мија рече ја несмем Гдине! — А зашто? Ујешће ме овци — Но Милионска звезда, (треба знати — да капетан није ништа друго црвовао, а кад рекне; Милионска звезда, онда је све опсово) нисам још знала да га може овца ујести — — Мија рече: сад ћете видити — пак скочи с каруца — пође овцима — и кад се приближио на неколико корака — Мија се саже двапут три на земљи — овци подизале главе, мислећи да Мија со сипа, пак сви редом почеше блејати — и потегну Мији с лармом: Ме — Ме — Ме —

Кад то смотри капетан, он повика бежи Мијо — бежи Мијо — Мија као стари практикант појури каруцама а овца блејући за њим — и околу каруце — капетан викне овако уплашен кочијашу Цветку. — Терај Цветко — да коње не уједу — ови нагну бајаги бегати — и кад су добро умакли од овца — капетан рекне: Но, милионска звезда. — Сад видим да га и овца може ујести. И тако ова два обешечаковића доведу капетана жедна у Чуруг.

VI.

У целој Шајкашкој били су негда магацини гди се рана прибирала ради гладних година: тако и у Чуругу. — Ту су рану свако пролеће роштовали да се неужижљиви. —

Роштујући у Чурушком магацину жито, неки капрал Алекса бележио је мерове — и тако бележећи пиуцао је ракију и јео сланине — (био је ускршњи пост). пред Алексом стојао је надзорник — тако звани магацинер Станко Шугин на штап наслоњен, и внимателно је мотрио капрала Алексу; (тај Станко био је велики посник — тако, да кад Божић падне у петак није хтео мрсити: Гледајући тако, рекне: ала капрал Алекса! шта би ти сад радио, да дође Бог иза леђа пак да ти рекне: Шта је то! Капрал Алекса, без и најмањег промишлења одговори: „ја би реко Богу да сам Маџар па шта би ми овда?

M.

Из школе

Учитељ: Је-ли Мито када би ти нашао под јабуковим дрветом три јабуке; па да их смеш задржати, како би онда поделио са твојом сестром?

Учитељ: Е, то не би било праведно подељено, али ја хоћу тако да поделиш, да колико ти добијеш, толико исто и твоја сестра!

Мита: (после дугог размишљања) Ја би господине још једну стресао са дрвета!

Послао Бранивој.

У гостионици.

Гост. Келнеру — молим да платим!

Келнер: (рачунајући:) Имате супу, риндфлајш теле-хије печење са салатом — имате-ли можда још штогод?

Гост: Да, имам још велику глад!

Послао Бранивој.

Ћира. Ја сам као до сада мало и сумњао, али сад верујем да је протосинђел Радић положио докторат у Кијеву.

Спира. А по чему си се то уверио, да је он положио докторат баш у Кијеву?

Ћира. По томе, што ево видим, да ће га скоро и скијати.

Ћира. У Бечу је пре две недеље дана умр'о један човек, од убода муве.

Спира. Читао сам и ја, — зато ваља рукама млатати, кад видиш да се калуђери око чега узмувају.

Разумео је. . .

Господар: Јоване! Сутра у 5 сахатм пробудиме, морам на пут.

Јован: Добро господару.

Господар: Сад можеш ићи спавати, но немој да заборавиш!

Јован: Нећу господару. — Јован оде у своју одају и леже спавати. Око 2 сахата у јутро Јован се пробуди из слаткога сна и онако сањив оде до господареви врати и почне на иста куцати.

Господар се вргне из сна и продересе: Ко је то?

Јован: Ја сам господару.

Господар: шта ћеш?

Јован: дошао сам да вам јавим, да имате још пуна 3 сахата спавати.

Малер је само што још немамо Телефона.

Ал ће бити побро,
Бар за Србе добро
Кад телефон једном буде
Већ уведен свуде.

Нећемо се морат' трудит'
Нит' се здраво рано будит',
Ил се будит' дати
Већ у девет сати.
Моћи ћемо сркат' каву
У шлофроку на тенане
И пушити дуван
Коме нема мане.
Седећ' дома на фотељи,
Зевајући баш по жељи
Комодитет нико
Неће нам турбират',
Моћи ћемо кроз телефон
Приседника бират'.

Л.

Бука. Сад настају избори у Крајини, па шта мислиш хоће ли поп Кука кортеповати?

Шука. Та ја мислим да ће он сада заићи од једног до другог, и до цивилних, и до попова и фратора.

Бука. Па ко је од ових највештији? До кога ће дакле најпрактичније бити да иде: до цивилних људи или до фратора?

Шука. Нек иде до фратора!

Бука. Ко је крив, што у новосадској репрезентацији није ономад изабран Србин, него је изабран Мађар са једним гласом већине?

Шука. Незнам ко је крив, али оне општинаре Србе, који не дођоше на избор не можемо кривити, јер они нису били ту, где се тај чин догодио, они могу доказати свој Alibi, дакле нису криви!

Бука. Alibi hin, Alibi her, али би боље било да се људи, који немају времена и не дају бирати у општинаре.

Бука. Шта значи то „Самоуправа“?

Шука. То је име једнога београдског листа.

Бука. Знам, али како се то друкчије каже?

Шука. Самоуправа, то је аутономија.

Бука. Но, онда знам зашто је „Самоуправа“ за Угарску забрањена. **Аб.**

Пушкарева досетка.

Дошао један господин к пушкару да купи пушку. Овај му је износио пушке по најновијој системи. Но купац све врти главом и на последак рече, да он не мари за те нове пушке, за те Hinterladere.

— А молим вас, каквог сте ви занимања? Запита га пушкар.

— Ја сам адвокат.

— Е сад разумем зашто ви не волете Hinterladere Ви би волели пушку, која је удешена на Vorschuss.

Припослао.

Драги Стармали!

Пући ћу од једа, ако ово не примиш и по целом свету не разнесеш*) моју невољу. Има већ две године дана од како мој муж куче: „Трошак је жено, велики је трошак“ — Већ ми је обио уши са тим његовим трошком. А кад ономад, замолим га ја лепо да ме води на бал, — а он онда наједаред окрену други лист, на вели: „Водио бих те, с драге воље, слатка жено, али знаш, немам трошка.“ — Па сад ко би могао с тим људима да изиђе на крај, кад немају ни најмање доследности.

Једна несретна жена.

*) То је мало потежак задатак, кад се узме у обзир, да је свет здраво велики, а број преглатника поприлично мали.

Експедијтор,

П у с л и ц е.

На ново отвореној жељезничкој прузи која иде из Н. Сада поред Сентомаша у Суботицу, кажу да нема воде. (Нек се зна да је то жељезница бачванска;)

„Видело“ опровргава оно, што се развело да Сејмени по Србији срамоте жене. (Али да ни министрима не праве част, — то ипак стоји.)

Баш сам љубопитљив да ли ће бан Пејачевић, кад чује за безусловно поверење Срба, бар из учтивости и скромности казати: „Хвала господе, ја то нисам заслужио!“

Ми смо већ десет пута г. Тиси казали, да му посао не ваља, али он је ваљда чекао да му то десеторица у једаред кажу. Сад се и то догодило. Па ако се и сад буде чинио невешт онда треба да уступи место коме вештијем.

Ако „С. коло“ заиста и озбиљно мисли да опере госпођу Розу предјавним мњењем, то ће онда у Н. Саду и у Карловцима сапун горопадно покупити.

Промућурна кокета.

Тина је кокета
 Већ тридесет лета,
 И знаде на длаку
 Мајсторију сваку:
 Око тог се мучи
 И све ново учи.
 Она знаде, драги моји,
 Где јој младеж лепше стоји,
 Ил на бради десно доле,
 Ил на челу лево горе.
 За обрве своје знаде
 Кад јој бољу службу служе,
 Или кад су мало дебље,
 Или кад су мало дуже.
 Она често сматра, гледа,
 Ил је лепша кад је бледа,
 Или кад је нежно, мило,
 На лицу јој руменило.
 Зна каква је кад се смени,
 Зна каква је кад успија,
 Зна каква је кад се љути,
 Зна каква је кад је тија.
 Увек верну слику дава, —
 Само једно јоште не зна:
 Каква је кад спава.

Данас и то знати хтеде,
 Пред зрцало своје седе, —
 У спаваћој позитури
 Пред њиме зајмури.

(По „Р—кџ“.)

Из дечијег живота.

Мала је Милица врло умиљато дете; ко је год познаје свако је мора волети због њезине детиње безазлености и наивности.

Тако једном шетала се мала Милица са својим оцем кад ал' сусретне их једна госпа (која се је такођер шетала и која је Милицу познавала) иста је госпа заустави питајући је: куда Милице?“

Милица: Спадирам се.

Госпођа: Е да?! Дед реци ми: волеш ли ти тетку?

Милица: Да боме да те водем.

Госпођа: па кад ме волеш, а ти ме дед пољуби!

Милица пољуби госпођу те ће да је запита:

Тетка волеш ли ти мога оца? ја њега волим.

Госпођа: А како да га неби волела.

Милица: Е па кад га волеш а ти га пољуби.

Споменко.

Доказ Радићеве скромности.

„Не аз страху с тобоју, сапутнице моја!“ Тако је певао негда славни Мушићски. Сапутница његова била је Муза, и он се с њоме поносио и хвалио.

И протосинђел Радић имао је сапутницу, кад је ишао у Русију. Али он нам о њој не прича и не хвали се. Из тога се види да г. Радић није тако сујетан као што га неки описују. Он је много скромнији и од самог Мушићског.

Савесни извештаји.

Славан један геолог у Бечу разаслао је поводом земљетреса, што га је недавно било у неким крајевима, на све стране писма са питањима о правцу и трајању земљетреса.

На то је добио поред озбиљних одговора доста и шаљивих. Тако н. пр. пише му неки адвокат: „Ми смо баш седели за ручком, те кад се земља стаде трести, почесмо се љуљати и моја пуница паде ми први пут у свом веку око врата.“ Други пише: „Ми се баш играсмо карте, на то удари земљетрес, те првени кец одлети баш према северозападу.“ Трећи одговара: „Напа је варошица тако мала, да ми немамо никаквих забава, па ни до земљетреса не можемо да дођемо!“

Одговори нашег домишљана

VII.

Из Плашкога добили смо ово питање:

Сме ли Домишљану стављати питања и онај, који није предплатиона „Стармали?“

На то наш Домишљан вели:

Сме; — зашто не би смео! — Само неће добити одговора.

VIII.

Из Вршца смо добили питање:

Шта би било, кад би ко случајно попио флашу мастила?

На то наш Д. незна да одговори друго, него:
 Можда би у толико мање крмача било
 на артији.

IX.

Дође нам из Н. и ово питање:

Мој син, кад учи лекцију радо се по-
 не чак на таван. Шта ће бити од њега?

На то наш Д. одговара ово:

Ако ништа друго, али бар ће имати
 право да се кадгод назове високоученим
 господином.

X.

Добили смо ово питање:

Да ли његова Наименованост зна да се
 у једном оближњем намастиру налази игу-
 манија Ката?

На то наш Д. одговара.

Требало би да зна; јер ваља да води
 каталог духовног персонала, — пошто и о-
 нако другог шематизма немамо.

Телеграми.

Из Митровице Стармалом. Програм који смо
 данас усвојили сасвим је сувремен. То јест пре-
 ма садашњој хладној зимској сезони довољно
 је и предовољно умотан.

Одговор Стармалог. Па добро, напоследак, кад
 није друкчије. Што је умотано бар неће озепсти.
 У толико ће више зепсти они, који држе, да је
 опасно сести (или још и упрегнути се у чија
 кола) на којима кочијаш само ћути и ништа не
 обећава. Јер данас је тако ко не тражи гаран-
 ције томе ће родити варанције.

Некој владајућој партији.

Јесте, ви сте чистих руку;
 Чистих руку, — тако м' вере.
 А и како не би били;
 Једна рука другу пере.

(Fl. Bl.)

Сигуран лек.

Зет рече тасту: „Ја вам морам искрено при-
 знати, да са вашом ћерком а мојом супругом Јелком,
 немогу изићи на крај. Са њене самовоље, пакости и
 ћуди створила ми пако у кући.“

Таст. „Тако. — А дал сте какво лечеће сред-
 ство употребили, наспрам њених мана?“

Зет. „Ја сам све и сва покушавао, па заман. До-
 брота, строгост, па и лукавство, прође као плева на
 ветру. И како који дан, све је бесомучнија; дошло
 ми је да бежим у свет.“

Таст. Онда јој реците да ћу је искључити од на-
 следија ако се непоправи.

После осам дана, доћиће зет тасту, и том при-
 ликом ће га запитати:

Таст. „Но, како је сад? Дал се моја ћерка што
 поправила?“

Зет. „Од неколико дана овамо постала је блага
 као небесни анђо, њежна је као капља, а питома као
 мајска зора; нити има скривитије жене у читавом
 свету од ње!“ рећиће на то зет, па збогом.

Послао Штрика.

Згодан одговор.

Учитељ. „Но децо сад ћу да вам задам једну
 загонетку, па ко је разреши, добиће Цицарску невесту
 на дар“ „Ја је имам“, рећиће на то ученик Љуби-
 ша, ал која корист, кад је не разумем. „Разумеш
 или не разумеш све једно“, она је за давање па крај.
 „А сад да пређемо на саму загонетку. Ко ће ми дав-
 лем знати казати, шта је то: кад смо млади ми же-
 лимо а кад нам се жеља испуни, онда зажалимо?“

Здравко. „Ја знам господин учитељу.“

Учитељ. „Па дед кажи.“

Здравко. „Жена“

Учитељ. „Ко ти је то казао?“

Здравко. „Мој отац.“

Учитељ. „Није са свим тако, ал се судара. Ја
 сам мислио старост“

Штрика.

Клин с клином.

„Иди до ђавола“ рећиће једна зла жена свом му-
 жу, кад је са пол сахата доцније кући дошао, нег
 обично. „Одвећ радо“ одгориће јој овај, „јер он ми
 неће никакво зло учинити пошто његову сестру имам
 за жену“

Штрика.

Неоправдива сумњивост.

Једна госпа рече свом супругу: „Ти од неко до-
 ба поклањаш више пажње нашој служавки нег мени?“
 „То је зато драга женице“, приметитиће овај „што се
 као што и сама знаш данас теже добавља служавка
 нег жона, па мораш да јој се додвориш“.

Штрика.

Претерана љубав.

Једна млада госпа, која се тек пре неколико
 дана удала подкраде се до мужевљи леђа, те га не-
 надно у образ пољуби. То није пристојно“ рећиће јој
 муж на то. „Опрости мужићу, јер нисам знала да си
 ти то“ одговориће му застиђена жена.

Неверне су данас љубазнице све,
 За сигурност своју држи одма две.

Штрика.

Покорност.

„Жена је мужу покорност дужна“
 То попа каже када их здружи,
 На то се заклиње и завет држи;
 Свом мужу остаје, покорност дужна!

Штрика.

„НЕВЕН“

Чика Јовин лист

доноси у своје трећем броју за 1883. ове чланке:
1.) Имали што страшније на свету (песма са сликом)
2. Деда приповеда, од Ђорђа Рајковића 3. Колико је врети рибе познато 4. Мало страшило (са три слике) од Д. 5. Шумски живот од Бранивоја 6. Остатци града цара Лазара у Крушевцу (песма са сликом) 7. Доситије Обрадовић (са сликом) 8. Жарило превела Меланка М. 9. Моја мајка (песма) од Косаре Цветковићеве 10. Захваљујемо у име деце 11. Даштања 12. Чика Јовина пошта 13. Опомена.

Рукописи и све што се тиче уредништва, шаље се на адресу: Dr. Jov. Jovanović Wien, IX. Roggenlangasse N 56. — „Невен“, чика Јовин лист, излази двапут месечно на читавом табаку. Цена је за Аустро-Угарску на читаву годину 4 ф., на пола године 2 ф. За Србију, Црну Гору и остале крајеве 10 дин. или 5 ф. у банкама на читаву годину, односно 5 динара или 2 фор. 50 новч. на пола године, и шаље се на адресу: Штампарије А. ПАЈЕВИЋА у Н. Саду.

БАЗАР

новине за моду и забаву

који излази у Београду под уредништвом Јов. М. Боговића, доноси у 5. броју преко 60 фино-израђених слика са објашњавајућим текстом. На 7. стр. описује мушке хаљине за пролеће. У 6. (забавном) броју доноси: 1. Находили лекарев тестамент. Роман. Наставак. 2. Слепац и певачица. Прича. Свршетак. 3. Сатирични надписи. 4. За домаћице. 6. Загонетке. 7. Коњички скок. 8. Одговори уредништва. и 9. Наши претплатници. Наставак.

Цена Базару за иностранство је 25 дин.-10 фор. а. вр. годишње. Новац шаље се најјефтиније у препорученом писму без означене вредности.

Леп дарак за одраслу женску децу!

СВЕСКА ДРУГА

ПРИПОВЕТКЕ МОЈОЈ КЋЕРИ

од Ј. Н. Буља

ПРЕВОД С ФРАНЦУСКОГА.

на 8-ини 204 стране, цена само 60 нов.

У тој су књизи лепша од лепше ове приповетке:
1. Лажни дијаманат. 2. Златан новац. 3. Чешаљ што говори. 4. Соната. 5. Мала жива библиотека. 6. Винсенски катана. 7. Селско гробље. 8. Сестре судојенице. 9. Журнал, мода. 10. Мала газдарица. 11. Завршетак.

Ко жели за поклоне или за распродају да поручи више ових књига, нека се обрати подписатој накнадној штампарији, која ће према већој наручбини и рабате веће давати.

Такођер се још може добити и I. свеска ових поучних приповедака, по истој цени.

Штампарија А. Пајевћа у Н. Саду

ИЗИШЛА ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ

ЧИТАНКА

ЗА

ТРЕЋИ РАЗРЕД СРПСКЕ НАРОДНЕ ШКОЛЕ

ОДОБРЕНА

ОД СРПСКО-НАРОДНОГ ЦРКВЕНО ШКОЛСКОГ САВЕТА

Цена 28 новч.

Обраћајући пажњу г. г. школских старатеља и учитеља на ову нову књигу, препоручујемо уједно и остале школске књиге нашега ранијега издања, као:

Буквар са сликама за срп. осн. шк. ново издање	16 н.
Упутство уз буквар за основне школе	10 "
Црквено-слов. буквар са читанком ново издање	16 "
Читанка за други разред српске осн. школе	24 "
Рачунски примери за уч. 3.-ћег разр. осн. шк.	8 "
" " " 4.-ог " " "	8 "
" " " 5.-ог " " "	10 "
" " " 6.-ог " " "	8 "

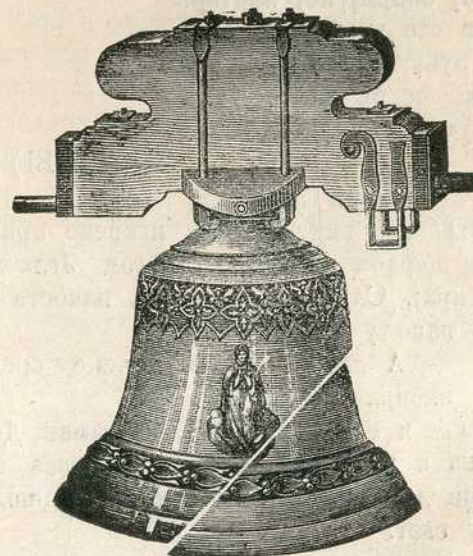
Зоологија за учитељске и више девојачке школе	80 "
Велика катавасија	1. — "
Мала катавасија	20 "
Ѓимнастичке игре са сликама. Део I.	1. — "
Одабране народне песме за учење на изузет у срп. основним школама, друго издање	10 "
Дисциплинарна правила за учит срп. осн. шк.	10 "
Наставни план за срп. нар. учитеље	20 "
Нове метарске мере	10 "

Ко дакле жели да горње књиге из прве руке добије, нека се обрати подписатој накнадној штампарији од које ће добити највећи књижевски рабат. Иначе могу се ове књиге добити и у свима српским књижеварама.

Штампарија А. Пајевћа у Н. Саду.

ОГЛАСИ.

ЗВОНА.

по најновијој и старој системи, са гвозденим и дрвеним крунама хармонијски удешена а од најфинијег метала са најчистијом изработом.

4—6

Звоноливица ЂОРЂА БОТЕ СИНОВА у Вршцу.